

עת"א 24724/04/17 - רמיל ניסנוב נגד שרות בתי הסוהר

בית המשפט המחוזי בתל אביב - יפו

14 מאי 2017

עת"א 24724-04-17 ניסנוב(עציר) נ' שרות בתי הסוהר

לפני	כב' השופט גרשון גונטובניק
עותר	רמיל ניסנוב (עציר)
נגד	ע"י ב"כ עו"ד דן אסלנוב ממשרד מיכאל כרמל
משיב	שרות בתי הסוהר ע"י ב"כ אוהד בוזי

החלטה

לפני עתירת עציר להעבירו לבית סוהר צפוני יותר, הקרוב יותר למשפחתו.

1. העותר שוהה במעצר עד לתום ההליכים המשפטיים נגדו, נוכח כתב אישום שהוגש נגדו המייחס לו עבירות יצור, יצוא ויבוא נשק שלא כדין. כתב האישום מתברר בבית המשפט המחוזי-מרכז, ואילו משפחתו של העותר מתגוררת בצפון. על כן העותר ביקש לעבור לבית-סוהר הקרוב יותר לבני-משפחתו, לאשתו ולילדיו. שהייתו בבית המעצר במחוז מרכז גורמת לכך שמשפחתו מתקשה לבקר אותו, ולכן הוא זכה למספר ביקורים מצומצם ביותר. בירור כתב האישום צפוי לקחת זמן רב, והעותר טוען שההחלטה למקמו במרחק כה רב ממשפחתו הינה בלתי סבירה. על רקע זה, לשיטתו, יש להורות על העברתו לבית מעצר צפוני יותר, במחוז חיפה או הצפון, הקרוב יותר למשפחתו.

2. עמדת שירות בתי הסוהר (להלן: **המשיב**) היא שדין העתירה להידחות. על פי מדיניות המשיב יש להציב נאשמים בבית מעצר הקרוב למקום ניהול המשפט, שאחרת יהיה קושי בהסעתם לדיונים ומהם. ממשיך המשיב וטוען שכבר נפסק ששיקולי נוחות האסיר או בני משפחתו לא ישמשו בדרך כלל שיקול רלוונטי להעברה בין מתקן כליאה אחד למשנהו, ועניינו של העותר לא שונה מאלה של עצירים ואסירים אחרים. נושא הצבת העצורים מצוי בליבת שיקול הדעת של הגורמים המוסמכים אצל המשיב, ואין עילה להתערב בהחלטתם בעניין העותר.

3. במהלך הדיון שלפני ניסה ב"כ העותר להראות כי עניינו נופל לגדר המקרים החריגים המצדיקים את התערבותו של בית המשפט. מדובר בעצור נטול עבר פלילי, בעל משפחה נורמטיבית, וזו פעם ראשונה שהוא נמצא במעצר מאחורי סורג ובריח. הוא חייב להילחם על חפותו, ומכאן שניהול ההליך בעניינו צפוי להימשך עוד זמן רב. המשפט עדיין לא החל, ותחילה ינוהל הליך גישור, כך שאין זה מדויק שיש צורך למקם את העותר בקרבה למקום ניהול משפטו. בני משפחתו לא יוכלו להגיע ולבקר במרחקים כה גדולים. הם נאלצים להשתמש בתחבורה ציבורית, ויתקשו לגמוע את המרחקים מהצפון לבית המעצר באבו-כביר. העותר עצמו ציין כי הוא לא ראה את ילדיו שישה חודשים, וילדיו הקטנים כבר לא מכירים אותו. ממילא כדי לנסוע מאבו כביר לבית המשפט המחוזי בלוד נדרשים שלושה ימים, כך שלא צפויה להיות הכבדה ממשית על המשיב אם ימוקם בבית מעצר צפוני יותר.

4. לאחר ששמעתי את טענות הצדדים, ועיינתי בחומר שלפני, נחה דעתי כי דין העתירה להידחות.

כנקודת מוצא לדיון אפנה לרע"ב 1004/12 אבוטבול נ' מדינת ישראל (פורסם בנבו; 2012) שם פסק כב' השופט דנציגר (בפסקה 10 להחלטה):

בית משפט זה קבע לא אחת כי אין לאסיר, ככלל, זכות קנויה לגבי מקום הכליאה שלו, ונקודת המוצא היא שהחלטה להעבירו לבית כלא אחר אינה פוגעת בזכות יסוד שלו ואינה מבססת עילת תביעה או עתירה. עוד נקבע שהחלטות מסוג זה הן בליבת שיקול הדעת המינהלי-ארגוני של שירות בתי הסוהר, ועל פי רוב לא יתערב בית המשפט בשיקול דעתו של שירות בתי הסוהר בעניינים מסוג זה [...]. החלטות מסוג זה מתבססות על מגוון רחב של שיקולים, בהם שיקולים כלל-מערכתיים כגון חלוקת עומס האסירים וצפיפות המתקנים, כמות הסוהרים במתקנים השונים ושיקולים נוספים מסוג זה, כמו גם שיקולים מודיעיניים הנוגעים לאסיר כזה או אחר ולסכנה הנשקפת לו או ממנו ביחס לאסירים אחרים. התערבותו של בית המשפט בשיקולים מסוג זה תהיה מצומצמת מאד ותישמר למקרים חריגים ביותר. יוער כי שיקולי נוחות של האסיר או נוחותם של בני משפחתו אינם משמשים בדרך כלל שיקול רלוונטי.

אכן, תהיינה נסיבות בהן תופעל ביקורת שיפוטית מוקפדת יותר על שיקול דעת זה, במיוחד שעה שעל הפרק עומד עניינם של עצורים, להבדיל מאסירים, וכשנפגעת זכות מזכויות היסוד שלהם (ראו עת"א (ת"א) 35690-02-17 מוסלמאני נ' שירות בתי הסוהר (פורסם בנבו; 2017)). אלא שבענייננו מקום ניהול המשפט הוא במחוז מרכז, והמשיב הציג טעמים ענייניים המצדיקים את הותרת העותר בבית מעצר במחוז מרכז. עניינו של העותר אינו שונה מעניינם של רבים אחרים, שהיו מעוניינים להימצא בקרבה גדולה יותר למשפחותיהם.

על רקע זה, ועם כל ההבנה למצוקה שנקלע אליה העותר, לא נמצאה לי עילה שבדין להתערב בשיקול הדעת הרחב העומד לרשות המשיב בעניין זה.

יחד עם זאת, אבקש מהגורמים המוסמכים אצל המשיב לבחון האם לא ניתן יהיה למקם את העותר במתקן כליאה צפוני יותר במחוז המרכז, כדי להקל במידת מה על האפשרות של בני משפחתו לבקרו. ב"כ המשיב הסכים להעביר בקשה שכזו לבדיקת הגורמים המוסמכים אצל המשיב, וחזקה שבדיקה שכזו תיעשה בלב פתוח ובנפש חפצה.

העתירה נדחת.

המזכירות מתבקשת לשלוח ההחלטה לצדדים.

ניתנה היום, י"ח אייר תשע"ז, 14 מאי 2017, בהעדר הצדדים.